

ДОСИТЕЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ „ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ“ – КЛУПЦИ

Децембар 2021. Бр. 15

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Поштовани читаоци *Доситејац*,

За нама је једна од најтежих школских година у последњих неколико деценија. Почела је и завршила се у условима пандемије. Суочили смо се са бројним изазовима комбиноване и онлајн наставе. У свакој ситуацији, наши наставници су показали своје вештине и професионалност и одржали висок ниво наставе. О томе сведоче, може се слободно рећи, историјски успеси наших ученика и њихових наставника на такмичењима на свим нивоима. У претходној школској години они су школи донели чак 46 диплома са такмичења. Имали смо чак 11 учешћа на републичким такмичењима и 8 освојених награда, што није забележено у историји наше школе до сада. Овај успех је тим већи, јер је остварен, у до сада невиђеним условима, које је пандемија наметнула.

Иако су ученици били више код куће него у школи, радило се на унапређењу услова у школи за несметано одвијање образовно-васпитног рада. Реновиран је део крова изнад улаза у старој школи, улаз у нову школу, а у ИО Руњани је реконструисана стаза која води од улице до улаза у школу. Захваљујући Министарству просвете, науке и технолошког развоја, ИО Руњани је опремљено са 10 нових компјутера, чиме су у великој мери унапређени услови за извођење наставе. Обновљен је школски намештај, обogaћена библиотека новим насловима и лектирама и набављена су потребна наставна средства.

Наставници су, упркос ограниченим условима које је наметнула пандемија, успели да остваре значајан број часова стручног усавршавања у установи и ван ње. Семинари и обуке су, углавном, реализовани онлајн и послужили су да наставници унапреде своје компетенције, неопходне за квалитетно извођење наставе. Пандемија је ограничила и реализацију пројеката у школи и обележавање значајних догађаја. Приредбе и прославе замениле су презентације на интернету, са циљем да се на тај начин школски живот што квалитетније прилагоди новим условима.

Претходна школска година је завршена регуларно, а завршни испит је протекао беспрекорно.

Ученици наше школе су на завршном испиту постигли успех бољи од просека на општинском и републичком нивоу из сва три теста. Сви ученици су наставили школовање у средњим школама и гимназијама у складу са својим амбицијама.

Ова школска година, иако у јеку пандемије, почела је регуларно без комбиноване или онлајн наставе. Надамо се да ћемо је тако и завршити. Пандемија је свуда око нас, а ковид је ушао и у нашу школу. Боримо се свим расположивим средствима и за сада одолевамо. Прилагодили смо се новим условима живота и рада и тежимо реализацији што већег броја активности како би се очувао дух школског живота. Једна од њих је и наш часопис *Доситејац*, који и ове године објављујемо са поносом. У нади да ћемо се ускоро виђати и на приредбама, прославама, културним и спортским манифестацијама, свим ученицима и запосленима честитам Дан школе!

*Директор
Биљана Марковић*

Прве првачке реченице о школи

Ја волим школу. У њој ми је лепо. Наше драге учитељице нас уче свему и ми их морамо слушати. Учителице нас уче словима и свему осталом. У школи се играмо на физичком и на осталим активностима. И после играња, учимо српски, математику, свет око нас и музичко.

Милена Ђирковић, 1-1

Школа је добра за децу. Може се све научити. Тамо деца развијају мозак. Деца тамо раде разне активности. Волим своју учитељицу. Желим да идем у школу.

Сара Јевтић, 1-1

Учителице су добре и нежне као пахуље снежне. Увек су ту за своје ђаке, за ђаке првачке.

Неда Јаковљевић 1-1

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА У 2020/21. ГОДИНИ

МатематикаОпштинско:

Тамара Станојевић 3. разред	– похвала
Калина Милутиновић 3. разред	– похвала
Михаило Панић 4. разред	– 2. место
Марко Ђукановић 6. разред	– 2. место
Тијана Старчевић 6. разред	– 2. место
Марко Тепић 6. разред	– 2. место
Матеја Симић 7. разред	– 2. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– 2. место
Ана Југовић 8. разред	– 3. место

Окружно:

Тијана Старчевић 6. разред	– 1. место
Матеја Симић 7. разред	– 3. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– 2. место
Ана Југовић 8. разред	– 3. место

Републичко:

Матеја Симић 7. разред	– похвала
------------------------	-----------

Учитељице: Јасмина Лазих, Драгица Ђукановић и Биљана Митровић

Наставници: Борис Суботић, Данка Павловић, Степан Милошевић

ФизикаОпштинско:

Тијана Старчевић 6. разред	– 1. место
Матеја Симић 7. разред	– 1. место
Васо Полетан 7. разред	– 3. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– 1. место
Ана Југовић 8. разред	– 2. место

Окружно:

Тијана Старчевић 6. разред	– 1. место
Ана Југовић 8. разред	– 2. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– 3. место

Републичко:

Тијана Старчевић 6. разред	– 2. место
Ана Југовић 8. разред	– 3. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– похвала

Наставник: Раденка Јанковић

Енглески језикОпштинско:

Срђан Дакуловић 8. разред	– 3. место
---------------------------	------------

Окружно:

Срђан Дакуловић 8. разред	– 2. место
---------------------------	------------

Наставник: Радојка Ђурић

Књижевна олимпијадаОпштинско:

Ивана Церовац 8. разред	– 3. место
-------------------------	------------

Окружно:

Ана Југовић 8. разред	– 2. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– 2. место

Републичко:

Ана Југовић 8. разред	– 1. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– 3. место

Српски језик и језичка култураОпштинско:

Огњен Милутиновић 8. разред	– 1. место
Николина Глигорић 8. разред	– 2. место
Ана Југовић 8. разред	– 3. место

Окружно:

Николина Глигорић 8. разред	– 2. место
Огњен Милутиновић 8. разред	– 2. место
Ана Југовић 8. разред	– 3. место

Наставници: Зорица Станојевић Реца, Миленија Мићановић Петрушевска, Ана Матић

ХемијаОпштинско:

Огњен Милутиновић 8. разред	– 1. место
Ана Југовић 8. разред	– 2. место
Матеја Симић 7. разред	– 3. место

Окружно:

Огњен Милутиновић 8. разред	– 1. место
Ана Југовић 8. разред	– 3. место
Матеја Симић 7. разред	– 3. место

Републичко такмичење:

Огњен Милутиновић 8. разред	– 1. место
-----------------------------	------------

Наставник: Јања Радић

Победник на Градској смотри рецитатора:

Михаило Јовић 6. разред

Наставник: Зорица Станојевић Реца

Смотра талената – физикаОкружно:

Огњен Милутиновић 8. разред	– 1. место
Ана Југовић 8. разред	– 1. место
Матеја Симић 7. разред	– 1. место

Републичко:

Огњен Милутиновић 8. разред	– 1. место
Ана Југовић 8. разред	– 3. место
Матеја Симић 7. разред	– 2. место

Они су наш понос

Из пера ђака генерације – Огњен Милутиновић

Поштовани читаоци, велика је част што имам прилику да вам на овај начин упутим пар речи. Драго ми је што сам своје осмогодишње школовање провео у овој установи и што је оно на крају било овенчано овом наградом. Захвалан сам, пре свега, својој породици, и наравно свим наставницима, разредном старешини, учитељици и друговима који су у мене улагали труд и издвајали своје време да би ми пренели све ово знање. Онолико колико ми је значила њихова подршка и њихов труд, толико ништа не би могло бити могуће да нисам имао јаку жељу. У сваки циљ, који наметнемо себи, морамо уложити сваки делић себе.

Највећи утисак на мене, током овог школовања, свакако су остала разна такмичења која су се показала као незаборавна искуства, препуна дивних момената приликом којих сам имао могућност и да посетим неке градове Србије, али и сви они незаборавни излети и авантуре са одељењем, којих је, нажалост, било мање него што је требало. Сви ти тренуци ће заувек остати у мом срцу, а нека познанства и пријатељства која су склопљена у овом животном добу ће вечно трајати. Свој образовни пут ћу даље наставити на природно-математичком смеру Лозничке гимназије након којег ћу тежити да се остварим на пољу неке природне науке или медицине. Још једно велико хвала свима, а млађим генерацијама желим лепо школовање уз пуно успеха и желим им да буду истрајни и храбри на путу стицања знања, јер им се знањем отварају сва врата у животу и њиме ће имати шансу да свет учине лепшим местом.

Успомене из основне школе

Кроз ову школу пратила су ме разна искуства. Наравно, сва су била лепа и омогућила ми да проширим свој поглед на свет. Стицала сам нова знања, али и нова искуства, која ће ми, сигурна сам, бити добар путоказ у новим животним изазовима.

Поносна сам што сам била ученица ове школе и освојила три републичке награде, треће место на републичкој смотри талената из физике, треће место на републичком такмичењу из физике и прво место на републичком такмичењу из књижевности. Путем до успеха водиле су ме моје наставнице српског језика Миленија Мићановић Петрушевска и Зорица Станојевић Реца, Раденка Јанковић, наставница физике, али и учитељица Милена Богосављевић, која је била прва на том путу. Свакако, на добар почетак утицала је и моја разредна Слађана Митровић, наставница француског језика.

Захвалана сам свима који су веровали у мене и подстицали ме да се храбро суочавам са новим изазовима. Знања која сам стицала била су трајна. Нова сам додавала на постојећа.

Данас сам ученик лозничке Гимназије „Вук Караџић”. Прилагодила сам се на нову средину и трудим се да осветлам име своје основне школе. Верујем у себе и желим да наставим путем успеха.

Успомене из основне школе су неизбрисив траг у мом срцу!

Ана Југовић

ДОСИТЕЈЕВИ СТАЗАМА

„Ја ћу писати за ум, за срце и за нарави
чловечке, за браћу Србље којег су год они за-
кона и вере.”

„Разуман човек не учи само
од паметнијих од себе, нег и од
самих луда има се чему научити,
јер гледа шта они чине и како се
злопате, па све то узима себи за
поуку и чува се, а будала неће ни-
шта ни од паметног да прими!”

„Учен и разуман човек свагда
се учи, свагда зна да и даље мало
зна.”

„Цело друштво, и свако пона-
особ, кад се не управља по здра-
вом разуму и мудрим саветима,
по нужди се мора, злопатити и
пропадати.”

„Кад би људи увек остајали
исти, никада ниједан народ не би
се побољшао ни просветио.”

„Ништавни су они људи који
учитељев рад за ситно сматрају.”

„Књиге, браћо моја, књиге,
а не звона и прапорце!”

Откуд сам на ови свет дошао, шта сам у
њему чинио и куд ћу из њега поћи? Лашње је
живит с једним народом којег језик не знамо,
премда и то није малена мука, него проводити
све своје живљење с људима којих својства, на-
раве и ћуди не познајемо. Шта је забавније него
знати како живу људи по различни мести света и
какви су њихови обичаји? Млада је душа по-
добна меком воску: у какав га калуп метнеш и
стављаш, онаки образ од њега направиш. Док је
тај восак јоште мек, ласно га можеш претопити,
прелити и преобразити. Чрез дуго време буде
тврд као гвожђе, онда се хоће много труда за пре-
топити га и прелити.

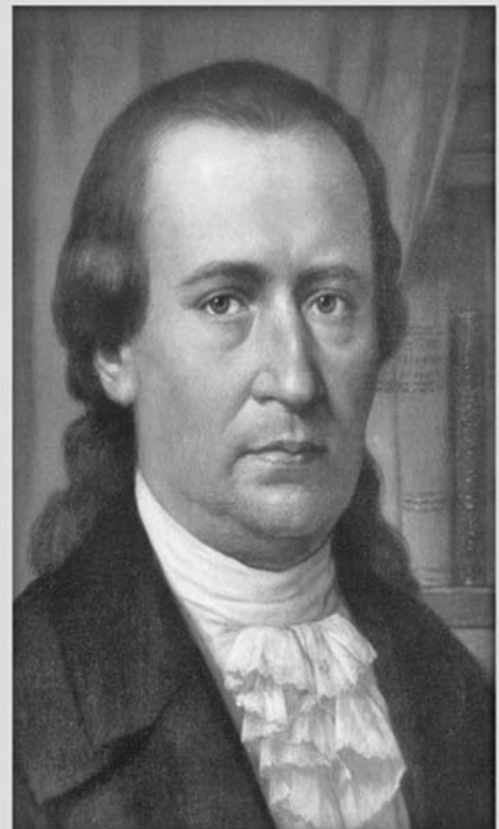
Доситеј Обрадовић
„Живот и прикљученија”

„Моја ће књига бићи за
свакога, који разумева
наш језик и ко с чистим
и правим срцем жели ум
свој просветишти,
и нараве побољшати.
Нећу нимало гледашти
ко је кога закона и вере,
ништи се што гледа у
данашњем веку
просветишеном. По закону
и по вери сви би људи
могли добри бићи...”

„Што год хоћеш да
вам чине други људи,
чинише и ви што њима.
А шта би ми
ради да нам други чине?
Да нас пуштају с миром
живишти у нашем
закону, да нам не
чине никаква зла,
да нас обраштају наше
слабости и погрешке,
да нас љубе и поштују,
и да нам помоћу
ујошреби нашој.
То исто и ми смо дужни
свима људма на свешу...”

Доситеј Обрадовић
„Писмо Хараламију”

ДОСИТЕЈ
ОБРАДОВИЋ

Поршрес Доситеја, рад Уроша Прегића

Важно је ући у свет непролазних вредности

Радећи у настави скоро четрдесет три године, узрасла сам са својим ђацима и нисам се уморила. Оно што се ради од срца не умара. Без обзира на то какво и колико бреме сам носила, проналазила сам снагу, која ме је, по Божијем промислу, успешно провела кроз сва искушења и помогла ми да умножим дароване ми таленте. Моја радост због тога је немерљива. Показала сам да је рад са децом одговоран и тежак, али да је чаролија.

У раду, са ђацима, бескрајно сам се радовала животу. Волели су кад им се осмехнем. И то сам најчешће чинила: при сусретима, у раду на часу, на растанцима. Огледала сам се у њима и они су ми говорили ко сам у том трену, па кад је требало, постајала сам боља, а кад није, била сам срећна јер је то био показатељ да сам свој живот, кад је у питању професија, достојно живела. За њих, ђаке, који су били и остали обележје мога живота, остављам надахнуте поруке; и за оне које је живот одвео даље, а били су моји; и за ове који су још ту, у мојој школи, а ја им не предајем; и за све ђаке, који су будућност света.

Будите упорни, добри, племенити. Ширите око себе топлину. Будите одговорни за себе, за свет, за све људе у њему. Негујте идеале. Имајте храбрости за истину. До циљева долазите стрпљивошћу и мудрошћу. Уздигнута чела хитајте у победе. Обасјајте око себе све љубављу.

Сем ђака, мој живот обележили су и радници моје школе, моје колеге, пријатељи у њој, за које са носталгијом пишем. Недостају ми ваши топли погледи, осмеси, лепе речи, жар у раду, стрепње, бриге за мене, веровања и надања. Недостаје ми место на ком сам у зборници седела са вама. Недостаје ми све што је доносило заједништво и чинило нас једним. Али, остала су сећања: о свим победама, сетима, о данима у мирној луци после буре и онеспокојавања, о радосном живљењу... Никада вас забравити нећу.

Сада сам у пензији. Живот тече даље. Сваки дан у њему има нову лепоту, нову песму и полако ми враћа радост и потискује, због растанка, тугу.

Одлазак у пензију само је један део пута ка Бескрају. И занимљив је, са пуно смисла. Можда највише, јер се враћамо себи.

То враћање себи открива ми свет непролазних вредности у који сам, радећи, улазила. Открива ми љубав мојих ђака којом сам била обасјана. Открива ми љубав коју сам ја њима давала. Несебичност. Пожртвованост. Радост. Поштовање. Дивљење. Захвалност... Слика је много. И, заиста, све се зову Љубав.

Сунце. Леп дан. Жагор деце. И једна златокоса девојчица. Трчи. Смеје се. Цело јој биће устрептало. Говори ми. Усхићено. Реченицу, за њу важну, златну: „Ви сте учили мог тату!”... У мноштву људи горостасна фигура. Гост. Љубе му руку. Дивим му се, а он, у храму, пре Литургије, прилази ми, са очима пуним сунца, топлим стиском руке. Његов глас бруји у мени: „Моја наставница!”... Београд. Семинари. Говорим презиме. „О! Ви!”, у заносу гледа ме асистенткиња. „Знамо Вас из билтенâ, Миленија!”... Тршић. Сабори. Такмичења. Моји ђаци и ја. И умни људи. Незаборавна дружења и букет дивних успомена: дипломе, захвалнице, фотографије, споменар плодног рада, успеха, љубави, поноса... Пензионерски дан октобра. Неко иза мене трчи. Окренем се. Преда мном радосне очи пуне љубави. „Запослио се Мићо. Да зна разредна!” Уста родитељу пуна приче. И сузе радоснице, за трен, поквасише нам лица... Ево, скоро ће година како ме нема у школи. Али остао је делић мене. Ана, професорка милог погледа, мој ђак. Предивно!

Успешно и благословено проживела сам свој радни век, захвална својим родитељима, учитељима, наставницима, професорима, одељењским старешинама, директорима, просветним саветницима, колегама, пријатељима, супругу, понајвише својим ђацима и њиховим родитељима, наравно – такмичарима, заљубљеницима у српски језик и културу, у књижевност, литерарцима, фолклорцима – посебно. Драго ми је што смо даровали много лепог својој школи, као и она нама. Дане, када смо грејали душе на узајамној љубави, носим у срцу.

Још једном. Свима, за све, велико хвала! Желим вам свако добро, здравље и напредак. Где год били, у свету непролазних вредности били, и успесима се радосно поносили,

*Воли вас, као и увек,
ваша наставница Миленија.*

„Научи од мудријег, то ти је велика корист. И научи другог, то ти је велика задужбина.”

Драгој Миленији

У живот једне школе, уткани су животи оних који су се бавили и баве се једном дивном професијом у којој се спорије стари, јер радити са децом, значи увек бити на извору младости и кристалне енергије.

Због свих нас у њој и ње у нама, због свих оних који су је некада градили и свих нас који је данас градимо, због оних који ће наставити тамо где смо ми стали, желимо да упутимо бескрајну захвалност нашој колегиници која је свој радни век уткала у нашу школу.

Миленија, хвала ти у име свих генерација ђака које си извела.

Хвала ти на лепим тренуцима сарадње.

Хвала ти што си уложила све своје способности и године живота да наша школа ствара, напредује и ниже успехе на такмичењима, да изнедри успешне младе људе који су данас остварени у многим областима...

Најзад, захвалност је вишеструка, сложена и поменутих непотпуно исказана...

Кажу да ова професија ствара све остале професије и тешко је замислити колико далеко досеже твој утицај и колико си младих људи усмерила ка ономе што их данас испуњава као одрасле.

Позитиван си узор била и бићеш својим колегама.

Наш колектив ти жели дуг, здрав, миран и срећан живот у пензији!

Наша наставница – Миленија

Школа наша већ је дуго овде,
Дане своје ђаци у њој проводе.
Генерација свака има своје приче,
О наставницима се увек причало највише.

Свако своје омиљене наставнике има,
А једна је наставница сваком међу њима.
Црвени мантил увек је носила,
А на глави дуга кика ју је красила.

Учила је ђаке о падежима и Вуку,
А знала је и како да утиша буку.
Напамет смо знали Андрићеве Мостове,
А успут смо понављали глаголске основе.

Имала је наставница принципе своје строге,
Док их испитује – подрхтавају им ноге.
Али у дневнику би увек била петица,
Ако се зна разлика између предлога и речца.

Наставница у школи је преко 40 година била,
Исто толико генерација је обележила.
Сви знамо да Клупци нису велико место,
Погодите колико о њој говори се често.

Ана Матић и Ивана Панић

Бити срећан

У животу не постоји никаква дужност осим дужности: бити срећан. Само смо зато на свету, а са свим дужностима, свим моралом и свим заповедима ретко чинимо једно другога срећним, јер и себе тиме не чинимо срећнима.

Ако човек може бити добар, може то само онда када је срећан, када у себи има склада, дакле када воли. То је било учење, једино учење на свету. То је рекао Исус, то је рекао Буда, то је рекао Хегел.

За свакога је на овоме свету једино важно његово властито најунутарњије, његова душа, његова способност да воли. Ако је она у реду, онда је свеједно једе ли се просо или колачи, носе ли се драгуљи или рите; онда свет звучи заједно с душом, онда је добро.

Херман Хесе

ГОДИШЊИЦЕ НАШИХ ВЕЛИКАНА

Шездесет година од наше прве Нобелове награде

Први Југословен који је добио највише званично признање – Нобелову награду за књижевност 1961. године. Гун Бергман, преводилац Андрићевих дела на језик Ибзена и Стриндберга, изјавила је да би могла цео живот поклонити читању и превођењу дела Иве Андрића.

Угледном скупу, др Естерлинг овако је представио добитника за књижевност:

Андрић носи у себи много нежности за људе, али не узмиче пред страхотама, нити пред насиљем, које у његовим очима потврђује стварност зла. Он је писац који је мајстор једног савим личног, оригиналног круга мотива. Он отвара једну досад непознату страницу светске хронике и обраћа нам се из дубине напаћене народне душе Јужних Словена.

Одломак Андрићевог говора приликом доделе Нобелове награде:

Али допуштено је, мислим, на крају пожелети да прича коју данашњи приповедач прича људима свога времена, без обзира на њен облик и њену тему, не буде ни затрована мржњом ни заглушена грмљавином убилачког оружја, него што је могуће више покретана љубављу и вођена ширином и ведрином слободног људског духа. Јер, приповедач и његово дело не служе ничем ако на један или на други начин не служе човеку и човечности.

Љубав, кад је искрена и дубока, лако прашта и заборава.

Звезданог неба и људског срца, никад се човек неће моћи нагледати.

Имати велику снагу, физичку или моралну, а не злоупотребити је бар понекад, тешко је, готово немогуће.

Поштовање се мучно стиче. Оно се не наслеђује као имање.

Све док се човек бори, постоји могућност да победи; све док је жив, има право да се нада.

Ако добра нема у људима, не може га бити ни у друштву.

Стогодишњица рођења Добрице Ћосића

НИН-ова награда је књижевна награда критике за најбољи роман године.

Добрица Ћосић је први добитник **Нинове награде** 1954. године за роман *Корени*, а други пут био је њен лауреат 1961. године за трилогију *Деобе*.

Уз Оскара Давича, Живојина Павловића, Драгана Великића и Светислава Басару, један је од петорице књижевника који су ову награду добили више пута.

Био је чак три пута кандидован за Нобелову награду од стране британских и француских институција (1983, 1989. и 2011. године).

Бурђина Мијаиловић и Мина Радовановић 8-2

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА

Године 2011. уписао сам се на Факултет ветеринарске медицине. Програмско трајање студија ветеринарске медицине износи 6 година, у току којих се будући доктори ветеринарске медицине стручно оспособљавају за рад у различитим областима ветерине. Успешно савладавши све изазове са којима сам се сусрео на

студијама, дипломирао сам у року, јуна 2017. године, без дана апсолвентског стажа. Студије сам завршио више него успешно, сваки испит положио из прве са просечном оценом у току студија од 9,23. Напомињем, да поред просека, од сваког појединца зависи колико ће знања и практичних вештина стећи. Полазећи од максиме да је основа добре праксе велико теоретско знање, паралелно са студијама волонтирао сам, те студије завршавам са практичним познавањем мекоткивне хирургије и ултразвучне дијагностике абдомена. Стечена знања, након завршених студија, наставио сам да усавршавам, како у теоретском тако и у практичном смислу, с обзиром на то да се процес образовања не завршава стицањем дипломе. Тренутно радим као шеф зоохигијенске службе у нашем граду. Такође, перманентно радим на свом личном и професионалном развоју.

Традиционално код нас су међу кућним љубимцима најзаступљенији пси, мачке и папагаји (тигрице и нимфе пре свега). Међутим, у последње време и Лозница прати тренд већих и развијенијих центара; па се и код нас све чешће као кућни љубимци појављују: афрички патуљасте жеж, корњаче, игуане, питони, волухаице и сл. Дакле, поред традиционалних, све је више за нас егзотичних животиња. Свака врста са свим својим особеностима прича је за себе, јединствена је на свој начин. Тако да коју год да одаберете за свог љубимца – нећете погрешити, наравно, уколико се пре одлуке о набавци љубимца добро информисете о њему (услови држања, исхрана, нега, понашање, најчешти поремећаји здравственог стања и сл.).

др вет. мед. Драган Спасојевић

Љубимци су човекови највернији пријатељи. Они ће учинити све да њихов власник буде срећан и задовољан.

Мој љубимац је пас, Немачки овчар. Зове се Ана и има две године. Обожава дружење и игру с малом децом. Она је миран пас, али би одбранила свог власника када би се нашао у невољи. Воли да једе грануле, послатице и топло млеко. Интелигентна је и уме да изведе доста трикова. Када, током шетње, угледа псе, радосно потрчи према њима како би се играла. Има предивне очи боје кестена, густу и велику длаку која је црно-браон боје. Док је била мала, имала је спуштене уши, алу су јој се временом подизале. Има веома дуг реп који врти када викнем њено име. Њене шапе су велике и мекане, а ноге високе и крупне.

Пси су верне и добре животиње којима би требало посветити максималну љубав и пажњу.

Хелена Пајић 5-2

Мој пас се зове Крејзи. То је Чехословачки вучји пас. Он има смеђу длаку и много подсећа на вука. Веома је умиљат и воли да се игра. Из дворишта неће да изађе, али нас лајањем обавештава ако неко приђе капији. Врло је висок и крупан, па га се многи плаше. Сваки дан га водим у шетњу и редовно храним. Волим свог пса јер се увек обрадује кад ме види и уживам у игри с њим.

Илија Станић 5-1

Пас – домаћи пас (лат. *Canis lupus familiaris*) је припитомљени сисар. Преци модерног пса живели су уз човека још пре 10.000 година. Данас постоји око 40 милиона паса и око 800 раса (што је више него било која друга врста животиња). Пас је једна од најраспрострањенијих животиња на свету чију популарност надмашује једино мачка.

Пас који има поверења у човека показује своје осећаје у уздигнутом ставу на све четири ноге, усправних ушију и уздигнутог репа. Када треба показати послушност, пас који није психички јак, спустиће реп, ставити уши у водораван положај и понекад окренути главу у страну како би избегао директан поглед, а може чак лећи на леђа.

Кућни љубимци

Мачка – домаћа или кућна мачка (лат. *Felis catus*) је сисар. Њен предак је афричка дивља мачка. Мачке живе у блиској вези са људима најмање 9.500 година. Веома су паметне и добри ловци. Мачке не осећају слатке укусе, зноје се преко шапа и преспавају 70% дана.

Мој кућни љубимац је мачак и зове се Сивко. Имам га од своје шесте године. Моја мама каже да мачке трансформишу негативну енергију у позитивну и мислим да је у праву. Сивко је необичан и леп мачак. Његова сива длака се пресијава и лепрша на ветру, а браон очи му сијају у мраку. Увек се играм с њим кад имам слободног времена.

**Његове очи благе,
изнад њушкице му стоје,
и нигде на свету такве не постоје!**

Николина Бојућ 5-1

Корњаче (лат. *Testudines*) су ред животиња из класе гмизаваца, карактеристичних по свом оклопу. Најстарије познате корњаче су од пре око 215 милиона година. Тренутно на Земљи постоји више од 300 различитих врста, од тога је седам морских, 80 слатководних и преко 60 копнених врста. Корњаче могу живети јако дуго. Циновске корњаче са Галапагоса могу живети и преко 200 година. Неке америчке корњаче живе дуже од 100 година. Неки примерци су доказано доживели старост од 180 година. Животни простор многих врста корњача је угрожен. Како би се скренула пажња на угроженост те врсте, која се иначе назива још и живим фосилима, 23. мај је проглашен Међународним даном корњача.

Мој љубимац је била корњача и звала се Леа. Када је била мала, ставио сам је у једну стаклену чинију у коју сам ставио мало воде и камен. Касније је имала свој акваријум. Била је много блевсава за једну малу корњачу. То је једна несташна корњача која би често излазила из акваријума па бисмо је тражили свуда по соби. Много сам је волео и била је са мном до моје десете године. Када нас је напустила, нисам могао да престанем да плачем. Мама ми је убрзо купила нову корњачу, али она није била као стара Леа. Сада имам пса и мачку, а моја Леа је заувек у мом срцу.

Вук Старчевић 6-1

Жаба (лат. *Anura*) је безрепи водоземац. Задње ноге су јој знатно дуже од предњих и прилагођене су за тзв. катапултарни скок. Ларва жабе је пуноглавац. Хране се мушицама, комарцима. Такође постоје отровне жабе које су „обојене” живим бојама. Отров може усмртити мањег грабљивца ако је поједе, а неке жабе садрже толико отрова да чак могу усмртити човека. Индијанци се служе њиховим отровом за копља и стрелице.

Имам жабу Бошка. Он живи у малој бари у мом дворишту. Он је једна буцкаста жаба са тамнозеленим пругицама на леђима. Бошко има жену Живадинку и сина Живодина. Живодин је исти као његов тата Бошко, обоје су буцкасти, а његова мајка је мршава жабица. Они воле да се сунчају на камену по цео дан. Имају свој мали локвањ на коме уживају. Поред њихове барице стоји браон бунар до којег некада прошеташу.

Магдалена Сретеновић 6-1

Зећ (лат. *Lepus*) је ситни сисар. Разликује се од кунића начином живота (зечеви не копају јазбине) и на свет доносе младе скоро потпуно способне за самосталан живот. Зећ је плашљива животиња и брзо бежи. У трку може достићи брзину од 60 km/h. Спада у заштићене врсте, а налази се и на Црвеној листи угрожених врста.

Хрчак – најпознатија врста хрчака је сиријски или златни хрчак (*Mesocricetus auratus*). Некада се назива и „отмени” хрчак. Хрчци су експерти у бежању. Кавез са слабирешеткама треба избегавати. Они ће да га вуку, кидају све док не успеју да се провуку кроз њега. Ако се хрчак не појави или га не нађете, оставите кавез отворен, јер ће се сигурно вратити по воду, храну или кревет чим осете глад или жеђ.

Моја породица има више кућних љубимаца, али су мени најдражи малени хрчци Бела и Грицко. Бела има лепу, сјајну и белу длаку. Веома је живахна, немирна и доста времена проводи у точку који се врти. За разлику од Беле, Грицко је миран, воли да спава и крупнији је. Његова длака је браон-беле боје. Док Бела ужива у окретању точка, Грицко ужива у грицкању хране. Дању спавају, а ноћу су будни и веома активни. Храну крију у образима, а касније је једу. Највише воле шаргарепу, јабуку, банану, орах, лешник, кувано јаје и маслачак. Сами праве гнездо од пиљевине у којем спавају. Много волим своје кућне љубимце иако није лако бринути о свима њима.

Анђела Максимовић 5-2

Папагаји (лат. *Psittaciformes*) су птице које живе у свим тропским и суптропским подручјима, као што су: Аустралија, Океанија, Јужна и Југоисточна Азија, јужни делови Северне Америке, Јужна Америка и Африка. Што се тиче величине, ово је најразноврснија класа птица. Једна врста пигмејског папагаја је типично дуга око 8 сантиметара и тежи мање од 10 грама. Хијацинтна ара дуга је око 1 метар и тежи 4 килограма. Папагаји спадају у најинтелигентније врсте птица. Неке врсте имају способност да имитирају људски глас, што их чини популарним кућним љубимцима.

Волим све животиње, али посебну љубав гачим према зечевима. Мој рођендан је био најлепши на свету, јер сам добила два дивна бела зеца. Били су мали и уплашени, стално су бежали од мене, док ми једног дана нису сами пришли. Одушевљено сам их мазила и пазила и од тада смо постали нераздвојни. Уживају да ми спавају на крилу и једу из моје руке. Један зец је крупнији и стално нешто грицка, те сам га назвала Грицко. Други стално скакуће по дворишту па сам њему дала име Скочко. Уживам да их посматрам како се играју. Спријатељили су се и са мачетом. То је једна смешна дружина због које је моје двориште постало најзабавније место.

Зечеви – најдивније животиње на свету!

Дијана Поповић 6-1

Мој папагај Мићко има четири године. Зелено-жуте је боје са црним шарамима. Његове очи су мале и ситне, а образи тамноплави. Кљун му је боје кикирики путера. Волим да га зовем Миле, Микица, Мићан... Када га пустимо из кавеза, воли да слеће на наше главе и да нам прави гнездо, а понекад тако оде с нама и до купатила. Волимо да га мазимо и купамо. Када тата гледа утакмицу, Мићко чује навијаче и жели да их надјача. Тата га покрије крпом, али не вреди, те каже да ће једном завршити на роштиљу. Ми знамо да га тата воли, само неће да призна. Док мама пере судове, воли да цвркуће. Када је на дрвету, често долети један врабац, па кажемо да му је то жена. Мићко је забаван и паметан папагај ког у мојој породици сви воле, па чак и тата.

Мали је и сладак,
Има кратак реп,
Ћутљив је кад спава,
Кљун је његов жут,
Орашаст и туп.

Јасна Крстић 5-1

Мој љубимац је Циле. Овај сиво-бели мачак је јако несташан и смешан. Током ноћи не спава за разлику од дана, те због тога подсећа на коалу. Омиљена храна су му месни производи. Када је гладан, полуди и почне високо да скаче, а током скакања искриви главу. Воли да пије млеко и јогурт. Када види пса, све длаке на леђима и глави му се накомстреше па подсети на јежа. Понекад испушта чудне звуке због којих се сви слатко насмејемо. Много је симпатичан, малих мачака се боји, а веће гања. Послушан је само када осети храну. Када идем до проданице или школе, он мора да ме прати и једва се врати назад. Срећна сам што у мом животу постоји мачак као Циле. Он је толико забаван и увек ме развесели.

Тамара Панић 5-2

Имам вучјака по имену Бела. Браон је боје са смеђим праменовима. Много је весела и има малу слатку њушку. Она највише воли да једе грануле и да се игра. Има свог малог медведића од којег се не одваја, чак и спава са њим. Бела и ја се скоро сваки дан играмо и трчкарамо по дворишту. Њено омиљено место за чешкање је иза увета и она је моја мала маза. Пошто много воли да једе, мислим да је на мене!

Ана Борђиевски 6-1

Александра Бошковић, 7-1

Анђела Максимовић, 5-2

Хелена Антонић, 1-1

Сулис Дарија, 8-1

Јасна Крстић, 5-1

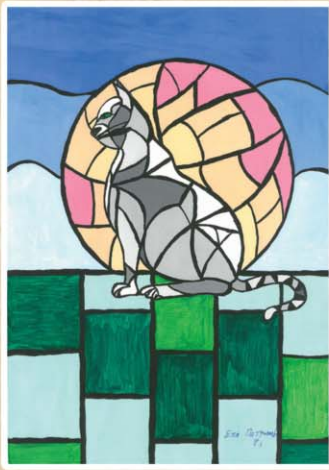
Миа Радовановић, 6-2

Злата Мирневић, 2-1

На
гале

Ема Петровић, 8-1

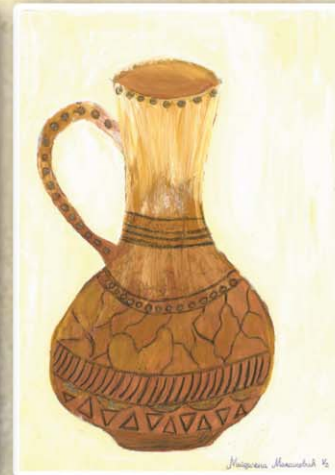
Сара Бантић, 8-1

Николина Томић, 6-1

Селена
Милутиновић, 7-1

Магдалена
Максимовић, 5-2

Анђелина Павловић 3-1

Бојана Бурмазовић, 2-1

Калина
Милутиновић, 4-1

Из ученичког пера...

Чаробни инструменти

У једној школи музике дошло је време да се купе нови инструменти. Наставници школе кренули су у потрагу за њима.

Ушли су у једну малу забачену продавницу инструмената. На вратима их је дочекао љубазни дека: „Добро дошли! Како могу да вам помогнем?” Један наставник рече: „Да ли имате: 6 гитара, 4 виолине, 2 клавира и 1 бубањ?” Продавац рече: „Наравно! Али будите опрезни, инструменти су чаробни! Ако не будете пажљиво управљали њима, они ће вама.” Наставници узеше инструменте, насмејаше се на декине речи и изађоше напоље. Пет дана касније наставници су приметили да деца која користе нове инструменте свирају боље од наставника. Сетили су се речи старог продавца и одлучили су да тестирају децу тако што ће нове инструменте заменити старим. Деца су опет свирала као почетници. Наставници су увидели да је продавац причао истину. Једног дана су приметили да се деца чудно понашају и тада су схватили да се декино упозорење остварило. Није било тешко схватити да је бубањ главни инструмент и вођа осталим. Директор школе одлучи да кришом полуца бубањ.

Након тога сви остали чаробни инструменти су постали нормални. Ученици су схватили да је боље да више вежбају, него да се баве чаролијама.

Коста Манојловић 4-1

ЈЕСЕН

Јесен је променила природу мог краја, у дворишту цвеће вене и опада.

И дрвеће своје сад одело облаци, небо често плаче чим се наоблачи.

Са оцака куће црн се облак диже, све нам сада говори да зима је све ближе.

Коста Ђукановић 3-1

Мене интересује

Мене интересују ствари које много значе, мене интересује срећа и када неко плаче.

Мене интересују играчке, лопте камиони...
Интересују ме књиге и разни авиони.

Све што је лепо и бајно, све што је забавно и тајно,
свака реч која нас спаја, мене интересује до краја.

Увек ће ме интересовати тако лепе ствари и сећати на детињство кад смо били мали.

Лазар Мишковић 3-2

Интересује ме

Има једно питање,
врзма ми се по глави,
какви су мама и тата
били као мали?
За игре и шале да ли су знали,
да ли су и они играчке имали?
Да ли су се жмурке играли
и као и ја скривали?
Да ли су школу волели,
да ли су се мрака бојали?
Од питања једног
настаде хаос у глави!
Мама и тата, да ли сте и ви,
као и ја, били радознали?

Дуња Пантић 3-2

Моја бајка

Браћа су кренула на пут да траже срећу. Трећег дана путовања среташе неког старца који је на леђима носио корпу пуну прућа. Он је браћи рекао да пруће мора да прода како би прехранио гладну унучад. Један од браће помислио је на прстење у цепу. Он даде старцу прстење, а старац њему неку чудну амајлију. Амајлија је на себи имала драгуље који се пресијаваху. Браћа су помислила да ће им она помоћи да нађу срећу и наставили су путовање.

На путу су срели зеца који им је рекао да не скрећу са стазе, већ само да наставе право. Објаснио им је да поседују нешто вредно и да ће им та ствар показати прави пут. Браћи ништа није било јасно, али су наставили путовање.

После дуге потраге за срећом, амајлија у цепу најмлађег брата поче да светли. Он је знатичељно отвори и у њој виде путоказ који их је водио до среће. Након два дана путовања путоказ је престао да ради. Браћа су се зачудила и пред собом су угледала старца који им је рекао да се срећа налази у њиховој љубави и разумевању. Браћа су све схватила. Срећа је ту, у срцима!

Марина Радић 3-2

СТАНОЈЕВИЋА ВОДЕНИЦА

Воденица Станојевића се налази на реци Жеравији, у месту Руњанима недалеко од Лознице. Предео око воденице је обухваћен лепотама које је красе: високо дрвеће, редови ароније и више стабала воћа и поврћа, као и предивно разнолико цвеће. Додатно је красе вајат и летњиковац који су ту. Посебно се истиче изворска вода која долази са дубине преко 60 метара. Воденица је стара око 150 година. Саграђена је 1870. године. Тада су је прадедови и дедови правили од обичног материјала, даски и непечене цигле која се у то време правила ручно. До ње се долазило кроз шуму, уским путељком. Из године у годину, како се култура становништва мењала, и она је добијала своје ново рухо. Прилазак ка њој је поплочан дивним шареним плочама, а воденица је као мала кугла окречена у бело, док су прозори од природног материјала. У саставу воденице, налази се и велики подрум. Испод воденице се налази радно коло којег брана, тј. вода покреће како би се унутар воденице окретао камен који меље жито, пшеницу, хељду и друге житарице. Готово брашно излази испод камена право у брашнар. Ту су и две просторије. У првој је мељаја, а у другој готово, просејано, измерено и спаковано брашно у кесе и цакове. Отићи до Станојевића воденице и задржати се пар сати, прави је рај и одмор за душу.

Вања Живаљевић 5-1

Дуња Лукић, 6-1

Два нова друга

Једног дана дође мама насмејана.
У руци јој папир бели који њу весели.
Са нама би радост да подели па вели:
„Имам сјајну вест! Биће нас пет!”
А ми у чуду, како пет?
Мацу да рачунамо... па опет...
Мама мацу не рачуна.
Каже да верујемо у чуда.
Бог ће нам послати два нова друга!

Теодора Мићановић 3-3

Зима

Ускоро ће зима,
ласте су на југу,
нема више песме
у зеленом лугу.

Сада је тиха шума,
врапци су иза грма,
боје се хладноће,
хране, сунца хоће.

Само деца срцем
радују се снегу,
данима се срећнији,
санкају на брегу.

Дуња Лукић 6-1

Јесен

Суво и жуто лишће
уз ветар се диже,
прикрада се јесен,
све је ближе и ближе.

На пољима нема жита,
само дуње жуте, а
док сунце крадом
жмирка,
ветар све јаче пирка.

Не волим кишу
у јесен кад пада,
тада ноћи и јутра
постану ми хладна.

Алекса Бојић 6-1

Сестре моје

Када си се ти родила,
није мени било право.
Био сам још мали,
и шта то значи – нисам
знао.

Када се и друга роди,
мало мање би ми жао.
Где је једна, нека буде
и друга,
за игру нас неће бити
мало.

Како дани пролазе,
нешто битно сазнах ја.
Када видим сестре
моје,
јаче мени сунце сја.

Мама нас је научила
да смо једно другом
срећа.
Да је братска и
сестринска љубав,
дар од Бога највећа.

Сестре моје не бих дао,
за све богатство овог
света.
Ми смо срећна
породица,
нама само цвеће цвета!

Алекса Бојић 6-1

Туристички водич кроз наш крај

Лозница је град у западном делу Србије, у подножју планине Гучево, недалеко од границе са Босном и Херцеговином. Град је познат по околним природним лепотама реце Дрине, планини Гучево, селу Тршић, као и изузетним људима Јовану Цвијићу и Вуку Караџићу.

Сеоски туризам

Лозница и њена околина су изузетно туристички богате, па су неке дестинације неизоставне приликом обиласка града. Бројна сеоска домаћинства, са лепо уређеним смештајем, разноврсном храном и хладном изворском водом пружају могућност уживања у природи. Конак Мишић, Конак Милица отварају своје капије свим туристима који желе да уживају на одмаралиштима вредних домаћина.

Етно село Сунчана река пружа могућност уживања у чарима реке Дрине, као и спортским теренима, вежбаљима у природи, јахању коња.

Културно и историјско наслеђе

Недалеко од Лознице, у селу Тршић, рођен је Вук Стефановић Караџић, реформатор српског језика. У Лозници је Вуку подигнут споменик, а две основне школе, трг и једна улица носе његово име. Утемељивач српске географије Јован Цвијић рођен је у Лозници као и Миодраг Мића Поповић, наш писац, сликар, академик.

Излетишта

Краљевска бања у Бањи Ковиљачи се убраја у једно од најлепших и најлековитијих, а уједно и најпосећенијих лечилишта у Србији. Налази се у загрљају реке Дрине и шумовите планине Гучево на надморској висини од 128 м. Бањски парк поносно заузима друго место највећег парка у Србији. Бањска дворана Кур-салон је архитектонско здање које је подигао краљ Александар Карађорђевић у првој половини 20 века.

Бања Бадања је удаљена од Лознице 33 км. Мање је позната, али изузетно лековита. Смештена је у подножју планине Цер и идеална за све оне који желе мир и одмор у природи.

Река Дрина јединствена по много чему, никога не оставља равнодушним и пружа могућности веома тражених спортова на води. Сваког лета на Дрини се одржава регата „Дрина је само једна”, где се окупљају туристи из многобројних земаља у потрази за добром забавом.

Верски објекти

Манастир Трсноша се налази у селу Коренита, недалеко од Лознице, на путу за Ваљево. Подигнут је 1317. године као задужбина Катарине, жене краља Драгутина. Испред цркве налази се капела Светог Пантелејмона са чесмом девет Југовића коју је народ изградио у част Југ-Богдана и његових девет синова, који су, према легенди, пред одлазак на Косовски бој ту преноћили и напили се хладне воде са извора.

Споменици

Спомен-костурница на Гучеву је место где су сахрањени посмртни остаци српских и аустроугарских ратника, изгинулих 1914. године на почетку Првог светског рата у бици на Дрини.

Споменик палим жртвама у Драгинцу стоји на месту гробнице у којој се налазе посмртни остаци стрељаних становника Јадра 1941. године.

Споменик Филипу Вишњићу, гуслару и творцу многобројних народних песама, налази се у непосредној близини цркве Покрова Пресвете Богородице, а подигнут је 1955. године.

Ковиљкин град је археолошко налазиште које су изградили Римљани. Постоји веровање да је град некада носио назив Генсис. Остаци зидина смештени су на брежуљку и шире се на простор од 150 м. Због близине реке Дрине претпоставка је да је испод града постојала римска речна лука.

Манифестације и фестивали у Лозници

Приђи срцем – организује се почетком године у карневалској атмосфери са хуманитарним карактером.

Свет жена – традиционална организација манифестације где се помаже и подржава афирмација женског стваралаштва.

Фестивал глумачких остварења траје недељу дана. У оквиру фестивала позната и локална позоришта многобројној публици приказују своје драмско уметничко стваралаштво.

Ратарске свеће – у манастиру Троноша одржава се традиција приношења ратарских свећа на Велики четвртак пред Ускрс.

Сајам цвећа – април је резервисан за праве љубитеље цвећа и биљака.

Вуков сабор – једна од најстаријих, најчувенијих и најпосећенијих манифестација. Сваког септембра одржава се сабор у Тршићу посвећен неговану успомене на живот и дело реформатора српског језика – Вука Стефановића Караџића.

Лила-Ло фестивал посвећен народном обичају – лилању. Овај фестивал је симбол Лознице и нашега краја.

Лука Максимовић 8-2

Песма о мом крају

Лутала сам крајем
вијугавим путићем,
поносила се Вуком и нашим
Тршићем.

Шетала сам даље,
разгледала крајолик,
поглед ми привукао гучев-
ски споменик.

Шта бих више рекла,
о мом милим крају
осећам се у њему као у рају.

Мануела Гајић 3-3

Историјски водич кроз наш крај

Да ли сте знали, да је..

...Антоније „Анта” Богићевић, српски војвода из Првог српског устанка, рођен у Клушцима? Познат је по Боју на Лозници, а у истоименој песми опевао га је гуслар Филип Вишњић. Једна основна школа у Лозници носи његово име. Интересантнији податак из породичног живота војводе је његова ћерка Томанија, која је баба Милана Обреновића, кнеза, а касније и краља Србије (била је жена Јеврема Обреновића, брата кнеза Милоша).

...да је из Лознице (Трбушнице) био најмлађи српски војник који се борио у Првом светском рату – Момчило Гаврић. Аустроугарска војска је током 1914. године масакрирала већи део његове породице, па је био приморан да постане дечак-војник, а касније и официр (каплар) Дринске дивизије. Прошао је Церску битку, а био је и носилац Албанске споменице. Овом малом хероју отаџбина се касније није захвалила како доликује – није имао ни општински стан ни државну пензију, и после рата је живео доста скромно радећи као возач и радник у једној београдској фабрици папира. Једна улица у Лозници на Лагатору носи његово име, а 2018. године му је поводом стогодишњице ослобођења Србије у Првом светском рату подигнут и споменик који се налази у близини музичке школе у „парку бреза”.

...да је Лозница један од првих ослобођених градова у нацистички окупираној Европи 31. августа 1941. године. Заслуге за то припале су Веселину Мисити, заповеднику јадарског одреда покрета отпора. Мисита је погинуо приликом ослобађања Лознице на месту где се тада налазила Хајдуковићева кафана. У граду постоји доста скроман споменик (налази се код Техничке школе), а код улаза у маркет Идеа у центру града се налази спомен плоча на месту где је Мисита погинуо. Неки од наших суграђана нису упознати са овим догађајима нити уопште знају за постојање споменика и спомен плоче.

...да у Лозници, поред савременог, постоји и старо градско гробље скривено од погледа људи густом шумом. Налази се на брду изнад Зајачког пута код извора Гушавца. Потпуно је запуштено и обрасло у густу вегетацију, тако да се преостали надгробни споменици и плоче једва могу уочити у шумском растињу. Немар и небрига сакрили су од очију људи једног сведока минулих времена. Међу преосталим надгробним споменицима има чак и оних са краја 18. века, али највише их је из 19. и почетка 20. века. За гробље знају једино и памте га они који живе у близини. Постоји план градских власти да се гробље уреди и поново стави у функцију, па ће можда тако бити сачувано од заборава.

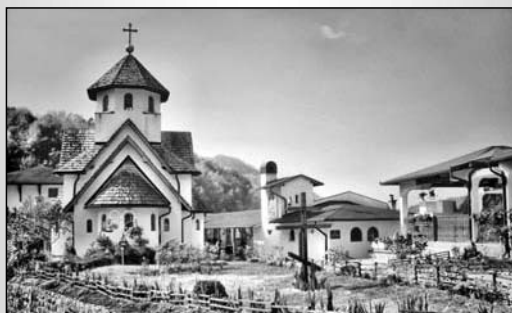
Људи града Лознице га знају као „Рогоњин споменик”, а у питању је обележје које сведочи о страдањима из Другог светског рата. Посвећен је родољубима из Воћњака стрељаним 1944. године од стране сарадника окупатора. Натпис на споменику сведочи о храбрости погубљених који приликом одласка у смрт нису издали своје другове. Налази се у Башчелуцима на путу за Будимлију и прилично је запуштен и непознат суграђанима изузев оних који живе у његовој близини.

ВЕРОНАУКА

ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ МОБЕ У МНАСТИРУ СВЕТОГ ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА СОКО

На обронцима Соколских планина у близини Љубовије, пун духовне енергије смештен је манастир Соко. Као посебан бисер Епархије шабачке већ две деценије у овом духовном центру се организује „Моба” где се српска омладина из целог света позива у манастир на саборовање и дружење, међусобно зближавање, учење језика, читање и духовне разговоре. Владика Лаврентије је увидевши потребу да православну омладину окупи у манастиру Соко и тиме обнови стари српски обичај Мобе, већ 2001. године организовао прво окупљање.

Моба је са великим задовољством прихваћена и подржана о чему сведочи и бројност учесника ове лепе традиције која је обновљена у манастиру Соко. У време трајања мобе учесници имају могућност да прате предавања и поуке угледних културних ствараоца. Циљ овог вида окупљања јесте да млади више упознају српску културну и духовну традицију. Временом се усталило правило да окупљање почиње сваке године 19. јула месеца и траје три недеље.

Ученици основних и средњих школа заједно са својим родитељима и наставницима учествовали су у Светој Литургији и Призиву Светог Духа у недељу, 12. септембра 2021. године. У лозничкој цркви Покрова Пресвете Богородице. Молитва за почетак школске године одржана је на отвореном уз велико учешће деце и одраслих.

Заиста предиван призор – најпре пун храм цркве Вознесења Господњег у лозничком насељу Лагатор, а потом и свечана сала парохијског дома у којој је одржан час веронауке кроз енигматику. Активно су учествовали и деца и родитељи, сарађујући, помажући једни другима да дођу до тачних одговора, заједничким трудом. Свештеници, вероучитељи и наставници су заједничким прегалаштвом уприличили овај час веронауке и то кроз интегративну наставу повезујући је на један занимљив начин са енигматиком, чиме су хтели да покажу да је Бог у свему и да дају и деци и родитељима пример сарадње цркве и школе, на добробит детета.

Љубица Ђокић, 7-2

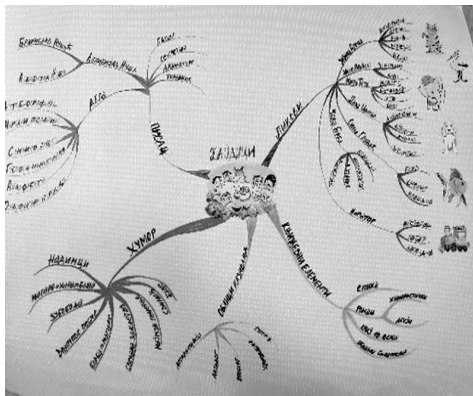
Временлов

Читање је сањање отворених очију

Баца наше школе радо посећују библиотеку како за читање обавезно предвиђених дела школске и домаће лектире тако и књига које нису предвиђене наставним планом и програмом.

Библиотечку секцију редовно је посећивало 12 ученика петог разреда. У току рада секција је спровела разне пројекте, од уређивања простора библиотека, сређивања полица и лепљења књига, до обележавања Светског и Националног дана књиге, као и акције „Поклони књигу библиотеци”.

Подсетили смо се лика и дела српских великана (Вука Карачића, Доситеја Обрадовића, Лазе Костића, Јована Дучића). Обрадили смо неке од дечјих романа и направили презентације у виду мапе ума („Хајдуци”).

Поводом Националног дана књиге, у понедељак 01. марта 2021. у нашој школи организована је акција „Читајмо наглас”, чији циљ је био подстицање читања, као и неговање матерњег језика и културе читања.

Стефан Маравић, наставник информатике, провео је непуно деценију свог радног века у нашој школи. Са задовољством су наши ученици одлазили у кабинет информатике маштајући да ће једног дана и они постати програмери.

Животни пут младог колегу и наставника одвео је на друге стазе, а он нам је кратком биографијом рекао како је текао његов животни пут.

Рођен сам 1987. године у Лозници једног хладног јануарског јутра, убрзо после дочека Нове године. Од раног детињства сам волео да сазнајем како ствари функционишу и ретко која играчка је преживела ова моја истраживања. Куповина првог рачунара давне 1996. године пробудила је у мени љубав ка програмирању, те сам уписао и успешно завршио Технички факултет „Михајло Пупин” у Зрењанину, где сам стекао звање дипломирани инжењер информатике.

На крају својих студентских дана ни слутио нисам да ће моја каријера започети радом у проsvети. Међутим, 2012. године указала ми се прилика коју сам обертучке прихватио и почео да радим у Основној школи „Доситеј Обрадовић” као наставник информатике, и од тада мој живот више никада неће бити исти.

Имао сам част и задовољство да током деценије бављења наставничким позивом, радим са дивним колегама и стекнем праве пријатеље. Такође, кроз рад са децом схватио сам колико су она пуна потенцијала, радости и могућности да овај свет мењају на боље, а сазнао сам и много тога о себи самом.

Сада, када сам своју каријеру наставио у неким другим, програмерским водама, могу рећи да ме је ово искуство рада у школи оплеменило и заувек променило, учинивши ме бољим човеком.

ЗАЈЕДНО БРИНЕМО О СВОМ ЗДРАВЉУ!!!

У оквиру школског пројекта „Одговоран однос према здрављу” током септембра реализоване су многе креативне и занимљиве активности на разне теме: здрава исхрана, значај физичке активности, појам здравља, болести зависности у зависности од узраста... Ове теме реализоване су на часовима редовне наставе, у оквиру часа одељењског старешине, секција, пројектне наставе, продуженог борава... На фотографијама се може видети делић атмосфере на часовима која је заиста била изванредна!!!

Добро нам дошле Дарја и Лиза

Наш осми разред од прошле године бројнији је за две ученице које су дошле из Русије. Можете ли да се представите?

– Зовем се Дарја Сулис и ученица сам осмог разреда.
– Зовем се Јелисавета Шаховска и долазим из Русије. **Зашто сте се одлучиле баш за Србију и за нашу школу?**

– Првенствено због климе, а и моја мама има астму и овде јој је много боље. Када сам дошла са родитељима у Србију, гледали смо куће у Бањи Ковиљачи. После недељу дана, пронашли смо кућу у Клупцима у којој сада и живимо. Сазнали смо да је школа у близини, те нисмо размишљали много.

– Зато што сам желела да се и даље школујем у Европи. Пошто долазим из Русије, Србија је била најбоља опција. Због тога што ми је ова школа била најближа.

Дарјина школа Средња општеобразовна школа

С обзиром на то да сте претходно похађале школу у Русији, можете ли да је упоредите са овом школом?

– У Русији смо носили униформе, нисмо имали слободу одевања. Девојчице су носиле црну сукњу и белу кошуљу, а дечаки панталоне и кошуљу. Овде имамо слободу одевања што ми се изузетно допада. Похвалила бих и све наставнике.

– Овде се ученици третирају боље него у Русији. Људи су љубазнији и једноставнији.

Каква су била ваша очекивања пре доласка, а каква су сада када сте ученице ове школе?

– Нисам имала очекивања, јер је све било у некој магли, нисмо знали где ћемо и како. Више те магле нема, не знам ни да ли имам сада нека очекивања с обзиром на то да ми се све свиђа.

– Сложила бих се с Дарјом.

Шта вам највише прија у овој школи?

– Слобода одевања, добри наставници, велики одмори, којих у Русији нисмо имали.

– Атмосфера, која је одлична.

Који вам је омиљени предмет у школи и зашто?

– Моји омиљени предмети су Српски језик и књижевност, Биологија, Историја, Физичко и Ликовно зато што волим да читам, за разлику од Физике, Хемије и

Математике.

– Хемија и Биологија, а мало и Физика. Волим да проучавам како функционише свет, људи, јер ми је то занимљиво.

Да ли знате нешто о Доситеју Обрадовићу чије име носи наша школа?

– Наравно. Доситеј Обрадовић је користио руске црте у својим делима. Зачетник је модерне српске књижевности, просветитељ, први српски министар просвете.

– Доситеј је био српски просветитељ и први српски министар просвете. Он је посетио Русију.

Да ли се људи у Русији разликују од људи у Србији?

– По мом мишљењу људе не треба разликовати по томе које су нације и из које државе, сви смо ми исти. Разликујемо се само карактером и мишљењем.

– Сви људи су различити, тако да бих се сложила с Дарјом.

Шта повезује Русе и Србе?

– Русе и Србе повезује иста вера, сличан језик, заједничка историја, менталитет. Руси се служе само ћирилицом која има 33 графеме, док српска азбука има 30, а служе се и латиничним писмом.

– Словенско порекло и језичка сличност.

Која је најпопуларнија храна у Русији?

– Боршч (руска чорба), кувано тесто пуњено месом и хељда на разне начине.

– Каша, пељмени и доширак.

Лизина школа Удељнинска гимназија

Можете ли нам рећи укратко неки занимљив податак о својој домовини?

– У Санкт-Петербургу се налази три пута више мостова него у Венецији.

– У Русији се много пије чај, за разлику од Србије. То је омиљено пиће које је укусно и здраво.

Хвала вам, и добро нам дошле!

Интервју водиле

Наталија Живановић и Магдалена Ђорђевић 8-1

За радознале

Бонтон

Бонтон правила су правила пристојног понашања у друштву. Означавају леп начин изражавања и понашања лепо васпитаних и образованих људи. Општа правила бонтона важе подједнако и за даме и за мушкарце. Уколико вам је стало до мишљења других људи битно је да знате правила понашања како би остали утисак фине и културне особе. Нека од њих су:

1. Не претварајте се – кажите оно што мислите, али пробраним речима и не вређајући туђе ставове.
2. Реците „Хвала” и за најмање услуге јер ће вас људи више ценити и радо ће вам помагати.
3. Извините се када погрешите.
4. Немојте се хвалити – пустите друге да увиде ваше квалитете и успехе.
5. Не оговарајте. Слушајте друге док говоре без прекида и упадица.
6. Не ругајте се људима – ако желите неког да засмејете направите шалу на свој рачун.
7. Сваки пут када уђете у затворену просторију скините шешир или капу.
8. Старијим особама увек персирајте, осим уколико они инсистирају на томе да им не персирате.
9. Без вређања, туче и исмејавања вршњака или старијих.
10. Смеће се не баца свуда по улици, а ни код куће. Ако канта за смеће није у близини, папир се стави у џеп па се касније баци.

**Тамара Букнић,
Андрејана Стојнић 7-1**

Да ли сте знали да...

- ...сиви соко, најбрже живо биће на планети, може да развије брзину до 320 km/h.
- ...је кичмена мождина код човека дебљине прста?
- ...језик плавог кита величине просечног слона.
- ...детлић куца у дрво просечно 20 пута у секунди.
- ...женке комарца једине сисају крв док се мужјаци комарца хране биљним соковима?

Претпоставља се да су људи почели са гајењем маслине пре 6.000 година. Стабла ове воћке су дуговечна и могу доживети преко 2.000 година. Најстаријим стаблом маслине тренутно, сматра се стабло на острву Криту. Претпоставља се да је старо око 3.000 година. Иначе ово стабло и даље рађа, а плодови са њега постижу високу цену.

Папирни бродови

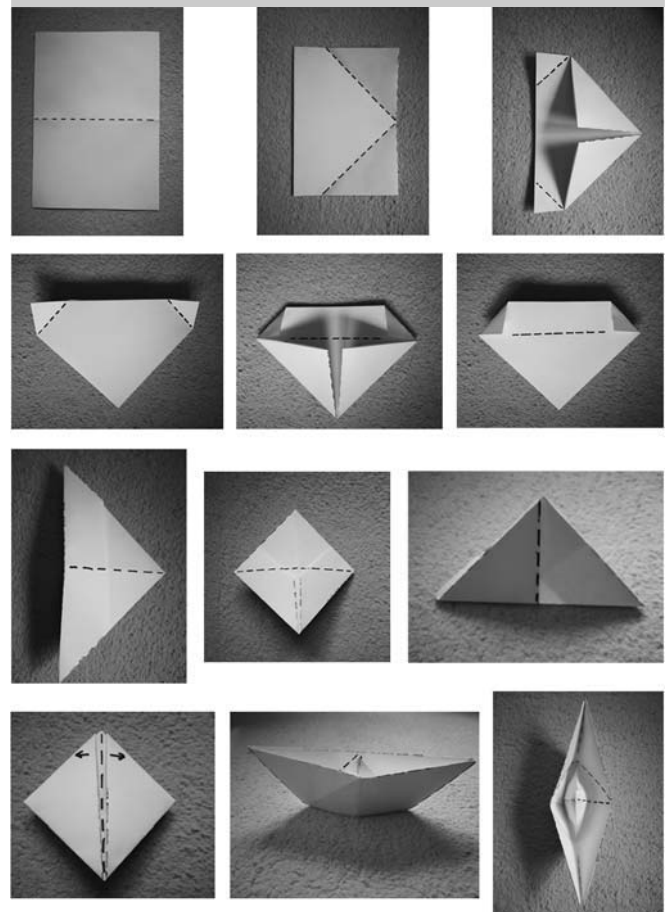
На часу српског језику обрађивали смо песму у прози „Папирни бродови” индијског писца, нобеловца, Рабиндранта Тагоре.

Био је то час испуњен емоцијама, али пре свега препун узбуђења јер смо имали задатак да направимо свој папирни брод којим смо наше жеље, мисли, емоције слали једни другима. Наши бродови су пловили учионицом, мешали се, и сваки је нашао пут да доплови до друга, другарице који је прочитао скривену поруку. Радовали смо се, смејали, уживали...

Направите и ви свој папирни брод, пустите га низ реку и видећете да ћете бити срећни!

Јелена Букановић, 7-1

Прилог са часа технике и технологије: Како направити папирни брод?

Забавна страна

Афоризми

„Зашто се уличне корпе за отпатке не подигну на висину кошева за кошарку? Била би то провакација којој нико од наше кошаркашке нације не би одолео. Кошеви би били пуни, а град чист.”

„Јуче је један родитељ завапио на родитељском састанку: Дајте ми добро дете, па ћете видети какав сам ја отац!”

„Пре него што кренете да тражите срећу, проверите – можда сте већ срећни. Срећа је мала, обична и неупадљива и многи не умеју да је виде.”

Душко Радовић

„Ако будем имао среће да остварим барем неке од својих идеја, то ће бити добротворство за цело човечанство. Ако се те моје наде испуне, најслађа мисао биће ми та да је то дело једног Србина.”

Никола Тесла

„Ко мисли да је срећан, он је заиста срећан.”

Јован Дучић

АСОЦИЈАЦИЈА

А	Б	В	Г
ИСКОП	БРАЗИЛ	КНЕДЛЕ	ПЕРТЛА
ПЕСАК	ЗРНО	РЕЗАНЦИ	ЈЕЗИК
ЗЕМЉА	ЦРНА	ГОВЕДИНА	ЋОН
ШЉУНКАРА	БЕЛА	ПИЛЕ	ШТИКЛА

АНЕГДОТЕ

- Каже учитељица Чеди да наброји пет врста домаћих животиња, а Чедо као из топа: „Три патке и две кокошке!” ХА, ХА, ХА....

- На часу српског језика када смо учили врсте придева наставница је тражила да дамо пример за месни придев. Марко скочи и рече: „Знам ја! Месни нарезак!” ХА, ХА, ХА....

НАШИ БИСЕРИ

Како се чујемо под маскама

Јован објашњава опрашивање:

- Поленов прах у ком су мушке полне ћелије се залепи на ножице пчеле. Кад она слети на други цвет, убаци тај прах у онај орган... не могу да се сетим како се зове...

Учитељица помаже:

- Тучак!

- Е, тачно, у цак, озари се Јоцо.

Ноте

Марко објашњава тактирање:

- Четвртина ноте траје до један, а осмина, она траје до пола четвртине.

- Значи до пола један – закључи Томо.

Сложеница

„Од којих речи је настала реч умотворина?” – пита учитељица.

„Умро твор!” – закључише ђаци.

Закључак

- Шта би било кад не би било сунца?

- Не би било живота на земљи.

- Зашто?

- Људи не би видели куд иду, па би изгинули.

АСОЦИЈАЦИЈА

А	Б	В	Г
ГАСОВИТО	ОКСИДАЦИЈА	ЛАКМУС	ЦРНА
ТЕЧНО	РАСТВОРАН	ЈЕДИЊЕЊЕ	ЖУТА
СВОЈСТВО	АНХИДРИД	pH<7	ЉУБИЧАСТА
ЧВРСТО	ВОДА	СИРЋЕ	БЕЛА

АСОЦИЈАЦИЈА

А	Б	В	Г
НИНЦА	САРМА	ИСУС ХРИСТ	ЖРЕБ
ОКЛОП	ГЛАВА	ПРАЗНИК	КАУБОЈ
ГАЛАПАГОС	ЛИСТ	ЈАЈЕ	ЦИЛИНДАР
СУПА	КИСЕЛИ	ВЕЛИКИ ПЕТАК	СОМБРЕРО

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА: Главни и одговорни уредник: Зорица Станојевић Реца, наставник српског језика

Чланови редакције: Ана Матић, професор српског језика, Љиљана Стојнић, наставник ликовне културе, Снежана Стефановић, Ружица Полић, Ивана Панић, професори разредне наставе, Мирјана Поповић, педагог, чланови литерарне и ликовне секције.

Припрема за штампу: "PIXEL PRESS" Лозница

Штампа: "GRAF & PRINT" Лозница

Тираж: 400 примерака

Наши майстуранти

VIII 1

VIII 2

VIII 3